

малюнки допоможе навчити дітей послідовно викладати власні думки.

Розвиток мовлення – це найскладніший момент у вихованні дітей дошкільного віку. І проводити його потрібно постійно, під час різних видів діяльності, впродовж усього педагогічного процесу. Це вимагає від педагога величезних знань, умінь, зусиль, терпіння. Але яка б робота не проводилася, потрібно завжди пам'ятати, що багато що залежить і від генетично закладених в дитину даних. Завжди потрібно враховувати індивідуальні особливості кожної дитини і розвивати їх залежно від її здібностей.

Список використаних джерел

1. Базовий компонент дошкільної освіти (редакція 2012 року) / наук. кер. А.М. Богуш; авт. кол.: А.М. Богуш; Г.В. Беленька; О.Л. Богініч; Н.В. Гавриш, О.П. Долинн та ін. // Дошкільне виховання. – 2012. - № 7. – С.4-19.
2. Барташнікова І.А., Барташніков О.О. Розвиток уяви та творчих здібностей у дітей 5-7 років: тести та ігри / І. А. Барташнікова, О. О. Барташніков. - Тернопіль : Богдан, 1998. - 85 с
3. Богуш А.М. Мовленнєвий розвиток дітей: сутність та шляхи реалізації / А. М. Богуш // Дошкільне виховання. – 1999. - № 6. – с.3-5.
4. Богуш А.М., Орланова Н.П., Зеленко Н.І., Лихолєтова В.К. Методика розвитку рідної мови і ознайомлення з навколишнім у дошкільному закладі. – К.: Вища шк., 1992.
5. Ушинський К.Д. Рідне слово. Вибрані педагогічні твори / К.Д. Ушинський. – К.: Радянська школа, 1949. – 410с.

УДК 373.2:37.016:81-028.31:004

Чекан О.І.

кандидат педагогічних наук,
доцент кафедри теорії та методики дошкільної освіти

Барна Х.В.

кандидат педагогічних наук, доцент,
доцент кафедри теорії та методики дошкільної освіти

Попович М.І.

студентка ОПН- 1м
Мукачівського державного університету

ТЕХНОЛОГІЧНИЙ ПІДХІД ДО РОЗВИТКУ КРЕАТИВНОГО МОВЛЕННЯ ДІТЕЙ ПЕРЕДШКІЛЬНОГО ВІКУ

У Базовому компоненті дошкільної освіти зазначається, що одним із головних завдань дошкільної освіти є формування особистості дитини й підготовка її до навчання в школі. Аналіз психолого-педагогічної літератури свідчить про збільшення кількості дітей дошкільного віку із порушеннями усного мовлення, що зумовлює труднощі в оволодінні Програмами навчання й виховання дітей дошкільного віку в умовах ДНЗ, у своєчасній мовленнєвій підготовці дітей до школи і формуванні мисленнєво-пізнавальної діяльності, поведінки та особистості дитини в цілому. У зв'язку з цим, значущості набуває превентивне навчання і виховання дошкільників із порушеннями мовлення та безпосередньо робота з дітьми старшого дошкільного віку, особливо з дітьми із загальним недорозвиненням мовлення (далі ЗНМ). Нині вивченню дітей із ЗНМ присвячено ряд фундаментальних і різнобічних досліджень Н. Новотворцева, Т.Філічева, Г.Чірка та ін. Від рівня сформованості мовлення дитини, зокрема, фонетико-фонематичної й лексико-граматичної сторін, залежить рівень опанування навчальною діяльністю, знаннями, уміннями й навичками відповідно програмових вимог. Оскільки мовлення щільно пов'язане з мисленням, за висновками Л. Виготського, дитина із ЗНМ, яка має порушення процесу формулювання виразу чи вислову, не виконує повноцінно мисленнєво-пізнавальну функцію, що негативно позначається у подальшому на оволодінні читанням і письмом у початковій школі. У зв'язку з цим, формування усного мовлення дітей дошкільного віку у психологічній і педагогічній літературі розглядається в числі найважливіших завдань [1].

Різні аспекти методики розвитку мовлення дітей дошкільного віку розробляли вітчизняні педагоги А. Богуш, О. Гвоздев, А. Усова, К. Ушинський, Є. Тіхеєва, Є. Флеріна та ін. [2].

Своєрідність розвитку словникового запасу, граматичної будови, зв'язного мовлення та його фонетико-фонематичної сторони при ЗНМ описана в дослідженнях Р. Левіної, В. Орфінської, Н. Траугот та ін. Поряд із вищезазначеними аспектами постає проблема формування мовленнєвої компетентності дитини-дошкільника як ключової проблеми в розвитку комунікативних вмінь та розвиток її творчих здібностей як спосіб активного перетворення дійсності [3].

На сьогоднішній день, сучасне світове суспільство базується на інформаційних технологіях. Активне запровадження технологій інформатизації безпосередньо стосується освітньої системи, стає невід'ємною складовою креативної, особистісно зорієнтованої освіти, адже провідна мета такої освіти — це самостійний пошук сенсів, створення нової системи цінностей, формування особистої активності. Така освіта забезпечує добрі умови для саморозвитку особистості тільки в тому випадку, коли охоплює не тільки окремі дисципліни або форми проведення занять, а органічно

вписується в контекст креативного освітнього середовища. Креативна освіта являє собою багатовимірну індивідуалізовану цінність, покликану створювати добрі умови для розвитку творчих здібностей дітей, а також їх самореалізації.

На наш погляд, цінностями креативної освіти стає духовна культура, творчість як засіб повноцінного життя й розвитку особистості та культури. На перший план виходить спілкування як спосіб особистісного зростання. Тут дитина виступає як суб'єкт життя, яка має потребу в самореалізації. Сенс такої освіти у визнанні індивідуальності й неповторності кожної людини та її розвитку.

Отже, при здійсненні індивідуального підходу відбувається навчання дітей з урахуванням особливостей темпераменту, характеру, здібностей, мотивів та інтересів. В основі індивідуального підходу лежать такі педагогічні технології:

- структурно-логічні технології навчання, які являють собою поетапну організацію постановки дидактичних задач, вибору способу їх розв'язання, діагностики, оцінки одержаних результатів;
- інтеграційні технології - це дидактичні системи, які забезпечують інтеграцію знань і вмінь, різних видів діяльності, навчальних тем, навчальних проблем та інших форм організації навчання;
- ігрові технології — як форма взаємодії педагога й дітей, яка сприяє формуванню вміння вирішувати завдання на основі компетентного вибору альтернативних варіантів через реалізацію певного сюжету;
 - комп'ютерні технології;
 - комп'ютерні та діалогові технології, пов'язані зі створенням комунікативного середовища;
- технології щодо розвитку креативного мовлення дітей передшкільного віку;
- тренінгові технології - це система *діяльності* з відпрацювання певних алгоритмів навчально-пізнавальних дій і способів розв'язання типових задач у ході навчання.

Список використаних джерел

1. Базовий компонент дошкільної освіти в Україні (нова редакція), Волкова Л.С., Туманова Т.В., Филичева Т.Б., Чиркина Г.В. Логопедия. Методическое наследие: Пособие для логопедов и студентов – М.: Владос, 2003 (480 с.)
2. Богуш А.М. Дошкільна лінгводидактика: теорія і практика навчання дітей рідної мови: Підручник / за ред. А.М. Богуш. – К.: Вища школа, 2007 (542 с.).
3. Богуш А.М. Методика розвитку рідної мови і ознайомлення з навколишнім у дошкільному закладі. Практикум: Навч. посібник /А.М. Богуш. – К.: Вища школа, 1995. (414 с.).

МУКАЧІВСЬКИЙ ДЕРЖАВНИЙ УНІВЕРСИТЕТ

89600, м. Мукачево, вул. Ужгородська, 26

тел./факс +380-3131-21109

Веб-сайт університету: www.msu.edu.ua

E-mail: info@msu.edu.ua, pr@mail.msu.edu.ua

Веб-сайт Інституційного репозитарію Наукової бібліотеки МДУ: <http://dspace.msu.edu.ua:8080>

Веб-сайт Наукової бібліотеки МДУ: <http://msu.edu.ua/library/>